

V boju za krono.

(Dalje.)

3. Prva zmaga.

Neka posebna čutila so se polastila Valerijana. Bil je razburjen. Kaj hoče Cecilija? Kdo je ta starček, kdo je angelj, o katerem pravi, da čuva njeno telo? Morda ga Cecilija le slepi? Kaj če ni skrita pod njeno navidezno skromnostjo le hinvščina?

Te misli so rojile mladeniču po glavi, ko je hitel ven iz mesta po Apijeve cesti, kakor mu je velela Cecilija. Bil je tako zamišljen, da ni opazil več prijateljev, ki so ga srečali in pozdravili.

Prišedši do drugega obcestnega kamna, dobi tam berače, kakor mu je povedala Cecilija. Ko jim pove kaj želi, pozdravili so ga spoštljivo in eden izmed njih ga je peljal k papežu sv. Urbanu.

"Bog te sprejmi, dobri mladenič! Kaj želiš?" nagovori sveti starček Valerijana ter ga prijateljsko objame. — Valerijan mu pove vso zgodbo. Pove mu, po kaj ga pošilja Cecilija. Veselja pade starček na kolena in razprostre roke, ter moli ves vesel: "Gospod Jezus, od katerega imamo vsak dobri svet in vsako dobro miselj, sprejmi sad svoje setve, ki si jo zasejal v Cecilijino srce! Dobri pastir, Cecilija, tvoja zvesta ovčica, je spolnila tvoje povelje! Glej, njen mož je postal krotko jagnje! Gospod, daj mu spoznati, da si Ti njegov Stvarnik, da se odpove hudobiji in malikom."

Čudna svetloba razsvetli prostor. Valerijan zagleda častitljivega starčka v tej svetlobi. Bil je ves iz sebe. Kot omamljen je padel na tla. Sv. Urban ga vzdigne in mu pokaže v knjigi, katero je imel starček, besede: "En Gospod, ena vera, en Bog in oče vseh stvari, ki je nad vse in v nas vseh." Svetloba izgine.

"Ali verujše, da je to tako?" vpraša ga starček.

"Nič ni resničnejšega pod solncem kot to, zato, kdo bi ne veroval?"

Urban mu začne govoriti o resnicah sv. vere ter mu dokazovati resničnost teh nauk. Valerijan mu pazno sledi vsaki besedi, ga izprašuje, kjer mu ni bilo dovolj jasno tako, da je v malo urah dobil glavne nauke sv. vere. Ko se je Urban prepričal, da razume te nauke, v kolikor so razumljivi, ko je videl, da tudi milost božja deluje v njegovi duši, krstil ga je, ko ga je Valerijan prosil za to.

Valerijan začuti v sebi novo življenje. Čutila, preje popolnoma neznan, napolnila so mu srce.

Cecilija je mej tem klečala ves čas, zatopljena v gorečo molitev. Prva zmaga je bila dosežena. Valerijan je bil krščen. V trdnem prepričanju je Cecilija pričakovala, da se bo to zgodilo.

Proti jutru je že bilo, ko se vrata odpro in Valerijan stopi v sobo, oblečen — v belo obleko novokrščenec. Prestrašen obstoji pri vratih. Cecilijo vidi klečati, zatopljeno v goreči molitvi in na njeni strani krasno postavio njenega Angela Variha. Imel je dva venca v rokah. Enega položi Ceciliji na glavo, a drugega pomoli Valerijanu in reče:

"Ohranita ta venca s čistostjo svojih duš in s svetostjo svojih teles. Ta venec ne vidi nihče, ne pozna nihče razun vaju, ki sta tolikanj ljubila sv. čistost. Sedaj pa Valerijan, ker si privolil v želje svoje Cecilije, povej kaj želiš, in tvoje želje se bodo spolnile."

Valerijan odgovori: "Presrečen sem, ker sem spoznal Gospoda Jezusa, in le eno željo imam, da bi osrečil s to isto srečo tudi mojega brata Tiburcija. On me neizrečeno ljubi, zato le to želim, da tudi on spozna pota svetlobe in večne sreče,

ter se tako reši večne pogube, kamor ga vodi poganska zmota."

"Valerijan, pridobil boš srce svojega brata, kakor je Gospod pridobil tvoje srce po Ceciliji in oba bosta dosegla palmo mučeništva," odgovori Angelj in zgine.

Zgodaj zjutraj prihiti k njima Tiburcij in ju najde oba zatopljena v molitev.

Vesel hiti k Ceciliji in jo poljubi. Toda iznenade ga izvanredno prijeten duh, ki je duhtel iz Cecilijine glave.

"Odkod ta prijetni duh, Cecilija? To je duh, kakor lilij in vrtnic. Pa kje bi ga dobila v tem času?"

"Da, dragi Tiburcij," pravi mu Valerijan, "tudi tebi sem izprosil milost, da boš spoznal ta prekrasen duh. Ako pa moreš verovati, kar midva verujeva, mogel bodeš i videti to skrivno cvetje, ki tako prijetno diši. Cecilija in jaz nosiva na glavi vence iz cvetic, katerih ti ne moreš videti s tvojimi očmi, ki so še v temi."

"Valerijan, ali sanjaš?"

"Da, moje življenje do danes so bile sanje, toda ne več sedaj. Sedaj sva spoznala resnico. Sedaj veva, da niso maliki, katere smo do sedaj molili, drugega, kot hudobni duhovi."

"Od kod pa to tako zagotovo veš?"

"Angel Gospodov me je podučil. Tudi ti moreš videti tega dobrega Angela, ako se hočeš očistiti gnjusobe malikov!"

"Ali bo treba dolgo čakati tega očiščenja?"

"Kmalu se bo to zgodilo, le pri-seži mi, da se boš gotovo odpovedal malikom, in da si pripravljen sprejeti vero v edinega Boga v nebesih."

"Brat, ne razumim te, kaj zahtevaš pravzaprav od mene?"

Cecilija povzame besedo in mu pravi: "Čudim se, Tiburcij, da že davno nisi razumel, da podobe iz prsti, lesa, kamenja ali rude, nikakor ne morejo biti bogovi. Kateri razumen človek bo imel za bogove te prazne malike, po katerih pajki predejo ali jih ptiči oskrunjajo? Povej mi Tiburcij, kakšen razloček je mej temi maliki in mrtvim truplom? Mrlič ima še vse ude, pa nima sape, ne glasu, ne čuti nič. Ali ni malik ravno tak? Ali je malik kdaj živel? Nikdar! Toraj je slabši, kakor je mrtvo truplo."

"Seveda Cecilija, v tem imaš popolnoma prav. Vse je res! Le neumnež bi tega ne spoznal."

Cecilija ga vesela objame, češ: "Sedaj si še-le moj brat. Ljubezen do Gospoda mi je dala tvojega brata za moža, tvoje zaničevanje malikov, pa me je naredilo za tvojo sestro. Prišel je trenutek, ko moraš tudi ti priti k pravi veri. Pojdi s svojim bratom in sprejmi prerojenje. Sprejel boš odpuščanje grehov in videl boš mojega Angela."

(Dalje.)

Iz Rima.

29. novembra je bil tajni konzistorij, katerega je imel sv. oče z vsemi kardinali, kolikor jih je bilo tedaj navzočih v Rimu. Ob 10. uri so prinesli sv. očeta v prestolno dvorano z vsem sijajnim spremstvom kardinalov, nadškofov, škofov, pa-

triarhov, redovnih generalov, zastopnikov vseh vlad v Vatikanu in številne množice.

Novih 13 kardinalov so drug za drugim pristopali pred tron papeža, ter iz njegovih rok sprejeli roket in kardinalsko bireto (kapo). Kardi-

ne velja smešiti socializma, ker je stvar preresna, pač pa se mu je treba ustaviti na pravi način, s pravim orožjem. Tu treba resnih, prepričevalnih, tehtnih član- kov. Znano je pač nam vsem, da je med slov. socialisti precej odstotkov takih, ki ne vedo dobro, zakaj se gre, ki ne poznajo bistva pogubnega socializma.

Angleži, ne le katoličani, ampak tudi protestantje so se začeli resno gibati ter ustavljati brezverskemu socializmu. Ali je za nas Slovence socializem menj po- guben, nego za Angleže? Nikakor ne!

Pobrigajte se tedaj, voditelji slov. na- roda v Ameriki, za svoj narod po izgledu drugih narodnosti! Vzemite n. pr. v roke brošurico "The Pastor and Socialism," mesečnik "The Common Cause" itd., ter delajte po njihovem izgledu v svojem de- lokrogu. Storite, voditelji, svojo dolžnost! Začnite, da ne bode prepozno! "To mora biti drugače," tako Vam kličejo naši dobri rojaki, ki poznajo že pretečo nevarnost med našim narodom v Ameriki. Tedaj na delo zoper socializem vsi, zlasti pa mi, pastirji slovenskega naroda v Ameriki!

Praktičen Katoličan v Ameriki.

1. Župnija.

(Dalje.)

Glede župnij naj bi veljala za naše naseljence sledeča pravila:

1) Vsak katoliški naseljenec, ki pride sem v Ameriko, je v vesti dol- žan, kamor pride, poizvedeti, kje je njegova župnija, v katero spada. Doma tega ni bilo treba, ker se sa- mo po sebi razume, da spadaš v žup- nijo, v katere mejah bivaš. Če pa tega ni bilo doma, naj nihče ne trdi, da to ni dolžnost tukaj v Ameriki.

2) V kraju, kjer je več župnij, pa je mej temi župnijami tudi sloven- ska, toraj nujno spadaš v to sloven- sko. Ako nočeš, si samo njen uporni član.

3) V kraju, kjer je več župnij, pa ni nobena izmed njih slovenska, imaš na prosto voljo, v katero ho- čes, pa lahko spadaš. Vendar je go- tovo pravilnejše, da se okleneš župnije, kjer najbolj razumeš jezik, ki se v cerkvi govori. Ako je kaka slovanska, je gotovo najpravilnejše, če se okleneš te, kajti naj bo češčina ali poljščina ali hrvaščina, v par mesecih, ko se bo uho navadilo na njih izreko, boš vse razumel.

(Kdor zna enkrat vse slovanske jezike, vidi, kako malenkostna je razlika mej posameznimi, da smo vsi prav za prav le en jezik. Ko bi posamezni jeziki le imeli enako pi- savo za enake črke, pa bi se kmalu vsi združili. Da smo ločeni, je samo

delo naših sovražnih sosedov, ki se boje naše moči.)

4) Ne čakaj, da te bo župnik pois- kal, temveč sam se zglesi pri njem. Ako ima cerkev sedeže v najem, vzemi sedež, s tem dobiš vse pravice župljana in župnija je dolžna za te storiti vse, kar je njena dolžnost do župljanov.

To je sicer malenkostno, vendar je velike važnosti! Zakaj?

a) V kaki župniji je morda 20 ali še več Slovencev. Ako bi se vsi žup- niku priglasili in vsi stopili v žup- nijo in spolnjevali svoje dolžnosti, tedaj bi bila župnikova dolžnost ali se učiti jezika, da bo sam lahko storil za nje, kakor za svoje druge žup- ljane, ali pa mora skrbeti, da dobi od časa do časa slovenskega duhov- nika, ki bo za nje poskrbel v njego- vem imenu.

Tako se včasih zgodi, da so žup- niki protivni, da si dobe Slovenci svojega duhovnika brez njegove vednosti, ali celo proti njegovi želji. Ljudje se potem jeze nad župnika, češ, "on sovraži Kranjce." Pa to ni res! Ako on stavlja kake pogoje temu v takih slučajih, je največkrat vzrok, ker hoče pokazati, da rojaki ne spolnjujejo svoje dolžnosti do župnije, toraj župnija ni dolžna za nje ničesar storiti, kar je gotovo slabo spričevalo za nje same, ne za župnika.

Dobre, vestne župljane ima vsak župnik rad in rad za nje vse stori, kar le more.

b) To je velike važnosti tudi za sv. zakramente, krst, zakon, sv. poslednje olje. O tem bomo še posebej govorili. Tu naj omenimo le, da je postava, da se mora nesti h krstu le v župnijo, kamor kdo spada. Drugače se lahko župniku povzroči velike neprilike in sitnosti.

Znano je, da je poroka dovoljena le pred "lastnim" župnikom, oziroma pred župnikom neveste. Ako pa nikamor ne spadaš, toraj tudi "lastnega" župnika nimaš. Moreš li iti h komur hočeš? Ne! K "lastnemu" pravi postava, ker katol. poročencev, ki bi v nobeno župnijo ne spadali, postava sploh ne pozna; t. j. jih sploh za katol. ne pripoznava.

Zakrament sv. poslednjega olja more deliti le "lastni" župnik. Tuj župnik, ki bi brez sile in brez do-

voljenja lastnega župnika podelil sv. poslednje olje bolniku, zapade težkim cerkvenim kaznim. Kaj pa če nimaš "lastnega" župnika? — Za te pa postava ni poskrbela, ker takega katoličana ne pozna.

Toraj iz povedanega je jasno: "Vsak katolik mora spadati v eno župnijo in sicer v tisto, v katero mu je določila cerkvena oblast, ali, kjer je dano na prosto voljo, v katero hoče. **Na vsaki način pa vsakdo mora spadati v jedno.**

Po tem bi vsa kat. društva, ki sprejemajo med svoje člane samo "praktične" katolike, pri sprejemu novih članov nujno morala zahtevati od prosilcev dokaz, da res spadajo v kako župnijo. Kdor tega dokaza ne prinese, bi se ne mogel sprejeti in če se sprejme, sprejem ne bi smel veljati.

(Dalje.)

Nase Časnikarstvo.

Piše P. M.

Kdor prebira angleško in nemško ameriško časopisje — ter ga primerja z našim — bo kmalu spoznal velikanski razloček med obema. To je v rokah večinoma katolikov — ono pa nekatoličanov ali "vsaj" katoličanov. Prvo je tolerantno glede raznih verizpovedanj — ne napada ne direktno, ne indirektno vere, poroča z veseljem o raznih cerkvenih prireditvah in slovesnostih. Ako se pripeti kaj slabega v cerkvi, poroča to z rezervno in na način, — ki ne žali čutstva katoličanov. Nikdar ne napade radi osebe celega stanu. S kratka ton ameriškega časopisja je fin in povsod več ali manj objektivni. Tega pa pogostokrat pogršamo pri našem časopisju. Slovenci smo res bolj robate narave. Zato bi pa bila naloga našega časopisja, da blazilno vpliva na ljudstvo, da ga izobrazuje in pa da objektivno poroča o dogodkih v domovini. A kaj vidimo? Ako si na Kranjskem kmečki fantje skočijo malo v lase — je že vse polno "čukarij" po ameriškem slov. časopisju. Vseh preteпов, pobijan, pijančevanja, doma itd. naj so kriva le Kat. slov. izobrazevalna društva, katol. mladeniške in deklishe organizacije, ako bi človek sklepal iz teh listov. Gorje slovenski mladenki, ki je članica kake deklishe ali Marijine družbe —

ako je zašla. Za njo ni nobene milosti. Res je sicer, da je večja sramota, ako se pregreši član kake katoliške organizacije, kakor če bi to učinil kdo drugi. Katoliške organizacije si prizadevajo ne le izobrazovati, temveč tudi vcepiti svojim članom plemenitost mišljenja in delovanja. Kdor je od blizu opazoval delovanje teh organizacij, mora priznati, da so za sto odstotkov boljše, nego prej.

Da se pa še zgode in se bodo še zgodili razni žalostni dogodki, je umljivo, — ker končno je človeško srce jako spremenljiva stvarca — dostopno je ne le dobrim, ampak žalibog tudi slabim nagibom.

Ako toraj kak član ali članica zaide — ni zašel, ker je pri katoliški organizaciji, ampak, ker društvenih pravil ne izpolnjeval. Toraj je krivično, ako naši listi radi posameznih oseb sramote društva. Pa, ako že poročajo te žalostne dogodke, naj bi bili vsaj tako pošteni, da bi popravili, kadar se resnica sodnijsko dokaže.

Najprej pobrati kako obrekovanje iz staro kranjskih listov. — potem pa molčati, kadar se izkaže nedolžnost obrekovanja — je nevredno resnega moža, kakoršnega si moramo misliti urednika resnega lista.

Na Sveti Vêcer.

(Dalje.)

Jože je zavil res naravnost v bližnji saloon. Naročil je časo pive. Skušal se je zmotiti v pogovoru z gostilničarjem. Pa zamanj! Vse se mu je studilo. "Ven, ven v samoto!" klicalo je bolno srce.

Plačal je in res odšel. Toda kam?

Brodil je po ulicah, nevede kam, ne kod.

Kakor v mravljišču v spomladnem jutru, ako dregneš vanj s palico, tako je bilo v Jožetovi glavi. Misli so se mu podile semtertja.

Žena doma, kateri že tako dolgo ni nič pisal, mu je stala kakor živa pred očmi. "Ljubi moj mož, vsaj malo mi piši," mu je v zadnjem pismu pisala. Pa on se je smejal in pismo strgal. Kako je revici gotovo nocoj hudo. Videl jo je v duhu pri mizi zamišljeno. Solze ji gotovo kapljajo iz oči. Reva! In on...?

In ljubi otročiči! Mali Jožek! Sedaj mora biti že krepko zraščен deček! V zadnjem pismu mu je napisal z okorno ročico le malo besedico. "Ljubi ata," je bilo napisano na malem papirčku, "kako težko čakamo, da bi prišli nazaj! Pridite kmalu domov!" In mala Anica, kako se mu je znala oviti okoli vratu in se igrati z njegovimi brkami, kakor mala mačica. On pa je na vse pozabil!

In na sveti večer, kako je bil srečen v njih krogu! Kako lepo je bilo doma! Šli so skupaj k polnočnici! Kako so bila sladka in prijetna čutila v cerkvi, ko je čul krasne slovenske pesmice! Niso bili bogati! Pa, ali ni bil srečnejši, kakor je sedaj, ko ima vedno denar v žepu?

In ranjki oče, kako mu je pred odhodom zatrjeval in naročal, naj ostane zvest svoji veri, katero mu je dal v srce! In dobra mati, kako mu je stiskala rožni venec v roke!

"Moj Jože, ne pozabi Marije...." In kako jim je on obetal, da bo vse to držal. In sedaj?...

Pa saj je vse to laž! Saj je bil njegov oče samo od duhovnikov zaslepljen, da je veroval. Saj ni Boga! Vsaj, tako trdijo on in njegovi prijatelji!

"Kaj pa će je?...?" mu je reklo srce.

"O, Jože, je, je Bog nad teboj!" klicala mu je vest. "Nikar samega sebe ne varaj! Saj tudi ti to veš, da je! Nikar ne taji z jezikom, kar trdiš s srcem!"

Jože je stresel z glavo, kakor strese delavec na polji, ko ga motijo nadležne poletne muhe.

Saj Boga še ni nihče videl, si je mislil.

Ali ni bral zadnjič v socijalistiškem listu, da je svet sam od sebe? Ali ni bilo "dokazano," da je človek nastal iz opice? "Čemu bi pa opica bila tako podobna človeku," je vzkliknil tam pisatelj navdušeno. "Ako ne zato, ker je človek nastal iz opice?"

In zopet mu je ugovarjal razum: "Če je svet sam od sebe, zakaj se pa spreminja? Pravijo, da je solnce vedno bolj hladno, da ugasuje. Vsaj tako je bral. Če pa solnce ugasuje, je moralo nekdanj biti zelo, zelo vroče. Če je železo vroče, je je nekdo moral segreti. In če železo postaja hladno, potem ni bilo vedno enako vroče. In če železo postaja hladno, bo enkrat popolnoma mrzlo! Enako o solncu. Kaj pa je bilo preje, predno je solnce postalo vroče? in kaj bo potem, ko se bo shladilo? Tako mu je dokazovala pamet. Jože je pustil mislim prosto pot. Toda tu ni vedel naprej! Saj tudi "učenjaki" v listu, kjer je Jože to bral, ni vedel pojasnila. Mesto pojasnila

te poglavitne točke dokaza, je začel udrihati po duhovnikih in pa po "klerikalni temi."

"In solnce bo tedaj otemnelo.... in tedaj se bo prikazalo znamenje sinu človekega v oblakih...." tako je čul doma v cerkvi v sv. evangeliju.

Postalo mu je vroče!

Pa, ali ni vse to le varanje duhovnikov, da lahko žive?

Vendar, ali so res vsi duhovniki lažniki? Ali res sami ne verujejo, kar nas uče? Zakaj se pa potem tako trudijo, toliko žrtvujejo...?

Sv. Oče V Rimu.

(Dalje.)

1. Toda istodobno moramo občudovati preusmiljenega dobrega Boga, ki je raznetil nov ogenj krščanske ljubezni, da bi na tak način poklical nazaj na pravo pot one, ki so zašli. Mi nimamo res nobenega razloga, da bi zdvojili na rešitvi vseh, ko vidimo, s kako zanosno ljubeznijo se katoličani obračajo k presv. Evharistiji in kako nepričakovano se je povsod povzdignila pobožnost do presv. Rešnjega Telesa. Nešteti so že, iz obeh spolov, in potem ne samo odrasli, ampak tudi mladeniči in otroci, ki goreče častijo Najsvejši zakrament, ki ga ljubijo ter pobožno in pogosto sprejemajo v veliko korist svoje vere in drugih čednosti.

2. Veliko so k temu pripomogli tudi evharistični kongresi, h katerim se vsako leto zbirajo katoličani vseh dežela. Nad vse slovesno in vspešno so se vršili v Kölnu, Londonu in Montrealu. Prav enako-

vredno se je letos njim pridružil kongres v Madridu, tako znamenit po svojem sijaju in po svojih uspehih. Katoliška Španija ni hotela zaostati za drugimi deželami. Vsa Španija se je v tistih dnevih vrgla pred noge skrivnostno skritega Jezusa Kristusa.

3. Vsi stanovi, visoki in nizki so se tedaj v velikem številu poklonili Kristusu. Pred vsemi pa se je po svojem zgledu odlikoval kralj s celo svojo svetlo rodbino. Kralj je tedaj podal z zgledom in besedo slovesno in nepozabno izpoved svoje vernosti, pridobil si je hkrati priznanje vseh dobrih ter si zaslužil še večjo udanost in spoštovanje pri svojih podanikih. Španci so prejasno pokazali, da niso katoličani samo po imenu in na zunaj, ampak, da so katoličani odkriti in iz celega srca, in da hočejo v katoliški veri tudi stanovitno ostati.

(Dalje.)

Triumf katolicanstva v Ameriki.

Kaj takega, kar smo doživeli v New Yorku v Januarju, ob priliki povratka kardinala nadškofa Farleya iz Rima, še niso videle Združene države in najbrže tudi več ne bodo. Slavje, ki se je prirejalo skozi tri tedne novemu kardinalu ni bilo slavje kakega svetnega vladarja ali

mogočnjaka, to je slavje kakoršnega ne more imeti nobeden vladar na celem svetu. Vse to slavje ni bilo slavje uradno razglašeno, ukazano, določeno. Vse to je temveč prišlo iz srca. Zato pa je bila prisrčnost, odkritost, ki se je zrcalila v vseh prireditvah, nekaj, kar nima enakega.

New York je pač največje katoliško svetovno mesto in sicer katoliško po duhu in srcu.

Svetovni listi New Yorški, katerih vsak ima vsaki dan nad pol milijona bralcev, so poslali posebne poročevalce s kardinalom v Rim. Parnik, na katerem se je peljel tja in nazaj — parnik protestantske Nemčije, je plul obakrat pod zastavo papeževo, prvič, odkar je bila svetna oblast ukradena papežu.

Brezžični brzojav je vsaki dan sporočal dogodke na parniku.

V Rimu samem je sv. oče z velikim veseljem sledil poročilom o slavlju, katerega je ljudstvo prirejalo novim kardinalom pri odhodu v Rim. Sam jih je sprejel nad vse ljubeznjivo in zlasti New Yorškemu kardinalu pri vsaki priliki skušal pokazati svojo naklonjenost. Amerika je dežela prihodnosti. V Evropi so se narodi preobjeli milosti ljubezni božje. Kakor nekdanj Izraelcem začela se je študiti nebeška mana. Vse, kar je vzvišenejšega od posvetnosti, vse se jim studi. Krščanstvo, ki je že milijone človeških src na zemlji osrečilo, se jim studi, zato gredo za izgračami, za praznim nič, slede materijalizmu, slede anarhizmu, slede židovskemu framasonstvu! Amerika ima še smisla za krščanstvo, od tod to navdušenje, od tod to slavje, od tod vse časti izkazane novim kardinalom. — In to je povdarjal sv. oče pri teh poročilih, in to je bilo vzrok, da mu je vse to slavje dajalo toliko duševne tolažbe.

Za časa bivanja v Rimu ni nobeden izmed novoimenovanih kardinalov sprejel toliko ovacij, toliko časti in vzbujal nobeden tolike pozornosti na se, kakor kardinal Farley.

Sprejem pri prihodu je bil nekaj, kar se ne da popisati. Nad pol milijona ljudi je v mrzlem vremenu cele ure stalo na ulicah, da so si ohranili ugodno mesto, od koder bi mogli videti novega kardinala.

Nad 500 policajev je imelo posla dovolj, da so vzdržavali reden promet in pa red po ulicah.

Okrog 200 avtomobilov je sledilo kočiji, v kateri se je peljal kardinal.

Vsa poslopja ob ulicah, po kateri se je peljal, so bila okrašena s zastavami, pa naj so bile to židovska, ali protestantska, ali metodistska ali katoliška ali karkoli.

Stolna cerkev je bila nabita otrok farnih šol. Nad 6,000 jih je bilo. Vsaki je imel zastavico v roki. Ko je stopil kardinal v cerkev zadonelo je vseh teh 6,000 otroških grl: "dobrodošli naš ljubi kardinal" in polje zastavic je zaplaval po zraku. Nato so zapeli "Dobro došel," pesem zloženo nalašč za to priliko.

Stolnica je bila krasno okrašena. Celih deset dni je vsaki večer gorelo nad 40,000 električnih luček po stenah zunaj cerkve.

Milijone kardinalovih slik in medaljončkov se je razprodalo.

Javni pozdrav je bil naslednjo nedeljo v Hippodrome. 8,000 vstopnic se je razdelilo, pa nad 40,000 ljudstva je moralo oditi in zunaj čakati, ko ni bilo več prostora v gledališču.

Meščani so mu podarili ček za \$25,000, dobil je veliko zlatnine in srebrnine v dar.

Poleg vseh drugih slovesnostij priredili so mu banket tudi nekateri mesta. Predsednik Taft se je opravičil in poslal krasen pozdrav v kateremu priznava moč katoliške cerkve v Zdr. državah, pa ne samo moč, ampak tudi blagodejni vpljiv na napredek in razvoj države in blagostanja.

Pa se repenčijo po Ameriki razni zakotni lističi, da je cerkev sovražnica napredka!

Možje, ki so vendar nekaj več kot oni pisateljčki, javno priznavajo ravno nasprotno, pa niso "klerikalci." Ali je Taft klerikalec? Morda celo fanatičen klerikalec?

Vse to slavje je bilo v resnici nekaj, na kar moremo biti vsi katolici članje ponosni!

Po Evropi države zapirajo škofo, se norčujejo iz papeža in kardinalov, nočejo za cerkev vedeti. Padli so namreč narodi že tako nizko, da jim je sv. cerkev, njeni nauki vse že previsoko in njih misli jih ne dosežejo več, zato tudi ne pojmujejo.

Amerika, država svobode in napredka, najmodernejša in najnaprednejša država, pa s tolikem slavljem

proslavlja onega, ki je bil odlikovan od tega papeža za kneza cerkve.

Res! Cerkev je zidana na skalo in vse peklena vrata je ne bojo premagale. "Kjerkoli Vas ne bodo sprejeli, pojdite v druge dežele in še prah otresite od svojih čevljev ko greste proč, da bo v pričevanje proti njim."

Cerkvene Novice iz Slovenskih Župnij.

Joliet, Ill. Letno cerkvene zborovanje fare sv. Jožefa se je vršilo 14. januarja v dvorani stare cerkve. Zborovanje je vodil župnik, Rev. J. Kranjec. Udeležba je bila jako povoljna. Na zborovanju se je sklepalo o raznih popravah v cerkvi, na pokopališču in v šoli. Cerkev potrebuje nov glavni oltar in nove orglje. Kakor hitro bo blagajna dopustila, se bo vse to preskrbelo. Govorilo se je o farni šoli, o katerih se je poročalo o krasnih uspehih, katere dosegajo sestre učiteljice. Ljudstvo jako ljubi čč. sestre Frančiškankе, ker ve, koliko se te dobre duše žrtvujejo za vzgojo župnijske mladine, zlasti pa, koliko ravno one store za ohranjenje mile slovenščine med slovenskimi otroci. Izvolil se je poseben odbor, ki naj pomaga učiteljicam pri njih težkem delu.

Lorain, O. Slovenska župnija sv. Cirila in Metoda jako lepo napreduje pod spretnim vodstvom gorečega g. župnika Stefaniča.

Božična kolekta je bila izvanredno velika. Celih \$400 se je nabralo. Mej župljani vlada lep mir in sloga.

27. januarja so šolski otroci priredili božične predstave, katerih se je ljudstvo jako razveselilo.

Ely, Minn. Pri obletni seji naše fare sv. Jožefa so bili izvoljeni sledeči uradniki za leto 1912: Frank Erčul, Maks Levstik, Josip Mavec, Josip J. Peschell in Štefan Banovec. Fara je vspevala prilično dobro v prošlem letu, lahko pa bi še bolje, kar je pričakovati v tem novem letu. Farno cerkev imamo zdaj plačano,

dolga je le malo na zavarovalnini, toraj lahko shajamo, če bode le vsak po malem pomagal, kakor nas veže dolžnost.

Člani slovenske cerkvene občine **Sv. Družine v Evelethu** so nabrali \$2,000 v odplačilo cerkvenega dolga, ki znaša sedaj še \$19,000. V cerkvenemu odboru so: Rev. M. Bilban, predsednik, Jos. Brince, tajnik, John Babnik, blagajnik, John Šukle, Jakob Rupar in Geo. Šustarič, odborniki.

Eveleth. Te dni vršilo se je letno zborovanje naše slov. farne občine. Iz letnega računskega zaključka je razvidno, da se je plačalo \$2000 v pokritje dolga na cerkvi. Ostanek dolga znaša še \$19,000.

Naša slov. cerkev sv. Družine je bila zgrajena leta 1910. Veljala je \$35,000. Pripoznana je kot najlepša cerkev na Range. Da pa cerkvena občina tako lepo napreduje, gre hvala neumorno delavnemu domačemu župniku Father Bilbanu, ki opravlja tukaj že 12 let službo v vinogradu Gospodovem.

Calumet, Mich. V slovenski župniji sv. Jožefa rodilo se je v minulom letu 143 otrok, poročenih je bilo 22 parov in umrlo je 35 oseb; v hrvatski pa 147 rojstev, 19 porok in 29 mrtvih.

Marec 1912

Hura! Vsi na delo!

“Ave Maria” mora v vse slovenske hiše po Ameriki! to je naš sklep za letošnje leto. Do konca leta se mora naše število naročnikov pomnožiti za najmanj 1,000!

V TO PA POTREBUJEMO POMOČI VSEH NAŠIH PRIJATELOV IN ZLASTI NAŠIH ZASTOPNIKOV!

Da bomo pa navdušili vse svoje prijatelje, da bojo šli na delo za naš list, ne maramo tega zastonj, zato razpisujemo sledeče nagrade:

Štev. 1.

1.) Kdor nam pošlje enega naročnika, pošljemo mu krasen medaljonček, tako zvani “stick-pin” Presv. Srca Jezusovega, kakoršnega vidite pod številko 1.

Štev. 1.

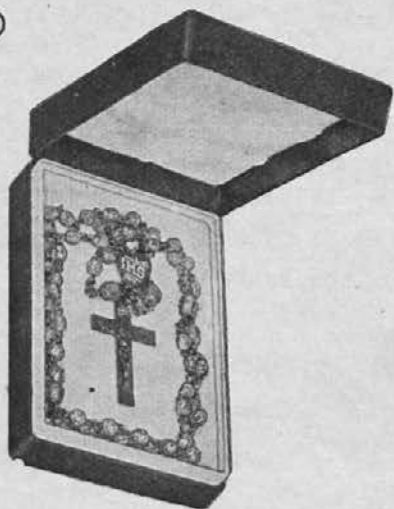
Štev. 2.

2.) Za tri naročnike pošljemo krasen križ s stojalom ali za na steno, kakoršnega vidite pod sliko številka 2.

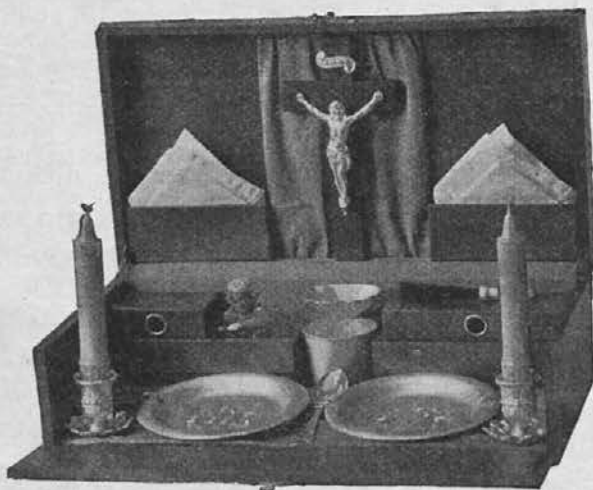
3.) Kdor nam pošlje šest novih naročnikov, pošljemo mu krasen kip, 14 inč visok, kakoršnega predstavlja slika štev. 3. Dobiti se more ali kip presv. Srca, kip Marije ali kakega svetnika, kar si kdo sam izbere.

Štev. 3.

Štev. 4.

Štev. 5.

4.) Za 10 novih naročnikov pošljemo krasen rožni venček iz briljantov s zlato verižico in zlatim križcem v krasni usnjati in svilnati škatulji. Glejte sliko številka 4.

5.) Kdor nam pa nabere 20 naročnikov, pa mu pošljemo krasen zabojček iz cedrovega lesa, srebrno okovan z vso opravo, ki je potrebna pri sprevidenji bolnikov, t. j.: Srebrn križ, dva srebrna svečnika z dvema svečkama, dva srebrna krožnika za bato za sv. posledne olje, posodica za blagoslovljeno vodo, kropilček s srebrnim ročajem, posodica za vodo, ako bi bolnik ne mogel sv. Rešnjega Telesa zavžiti drugače kakor z vodo, dva platnena prtička in zavojček fine bate. Slika številka 5.

To so krasne nagrade, ali ne?

Sedaj pa vsi na delo! V upravnistvu imamo že vsega tega veliko v zalogi, ker vemo, da se bo vsak naš naročnik poslužil lepe prilike in si dobil po ceni krasnih stvari. Zlasti smo prepričani, da se jih bo veliko prizadevalo dobiti zadnje darilo, zabojček za bolniško sobo, ki je potreba vsake krščanske hiše.

— Pogoji so: —

Čas za nabiranje je od 1. marca do 15. aprila.

Naročniki morajo plačati za celo leto naprej.

Naročnike se lahko pošlje takoj ta mesec, da dobe že aprilovo številko, naročnina pa najkasneje do 15. aprila.

Te nagrade ne veljajo za zastopnike, ki delajo za list za odstotke, razun, ako si sami izvolijo nagrado mesto %.

Ko se nam pošilja naročnino in naročnike se mora izrecno povedati, da se želi dobiti nagrado.

Toraj, hajd na delo! Pogumno v boj za razširjanje katoliškega tiska mej nami ameriškimi Slovenci.

Vsi v tekmo! Vsi na delo! Hura! Nagrade so v resnici krasne!

Uprava "AVE MARIA."

NAŠI ZASTOPNIKI.

New York, N. Y.—Rev. P. Anzelm Murn, 135 E. 2d Street, N. Y.
Brooklyn, N. Y.—Mr. Anton Podgornik, 29 Stagg St.; Mr. Alojzij Česarek, 39 Union Ave.; Mrs. Frances Staudohar, 36 Scholes St.
Little Falls, N. Y.—Mr. Michael Kramar, 29 Danube St.
Silver Springs, N. Y.—Anton Bedek.
Cleveland, O.—Mr. Ivan Widerwol, 6127 St. Clair Ave., N. E.; Mr. Valentin Zbačnik, 1157 Norwood Rd., N. E.
Lorain, O.—Mrs. Mary Bombač, 1539 E. 32d St., So. Lorain, O.
Bridgeport, O.—Mr. Mihael Hočevar, R. F. D. No. 2 in za Lansing O. Glandale, W. Va. in Glenova, W. Va.
Barberton, O.—Mihael Železnikar.
Chicago, Ill.—Mrs. Mary Černof, 236 Alexander St.
Waukegan, Ill.—Mat. Ogrin, 834 10th St.
Hesperia, Mich.—Mr. Marko Bluth.
Forest City, Pa.—Mr. Louis Zaverl.
Pittsburg, Pa.—Mr. Jos. Pavlakovič, 54 Low St., Sharpsburg, Pa.
Johnstown, Pa.—Mr. Anton Tomec, 287 Cooper Ave.
Washington, Pa.—Miss Ivanka Gruden, 549 E. Chestnut St.

Thomas, W. Va.—Ivan Urbas.
Dodson, Md.—Frank Vodopivec.
Willard, Wis.—Mrs. Mary Perko.
Ely, Minn.—Mr. J. J. Peshell.
Kansas City, Kans.—Rev. A. Leskovec, 515 Ohio St.
Valley, Wash.—Mrs. Franciška Tomsha.
Pueblo, Colo.—Rev. Ciril Zupan, O.S.B., 806 E. B Street.
E. Helena, Mont.—Anton Sega.
Forth Smith, Ark.—Mrs. Franciska Tavželj.
Trail, B. C. Canada.—Andrew Kavčič.
Bridgeport, Conn.—Rev. Edmund Neurihrer, Cerkev Sv. Štefana.
Gilbert, Minn. and Virginia, Minn. in okolica—Louis Vesel, Box 337, Gilbert, Minn.
New York, N. Y.—Mary Ogrinc, 346 E. 9th St.
Springfield, Ill.—Frank Germovšek, 1500 S. 15th St.
Chisholm, Minn.—Luke Trhljen, Box 654.
Milwaukee, Wis. and West Allis, Wis.—John Vodovnik, 342 Reed St., Milwaukee, Wis.
Waukegan, Ill. and North Chicago, Ill.—Math Ogrin, 834 10th St.
Barberton, O.—Mihael Železnikar, Box 148.
Ljubljana in Avstrija.—Družba Sv. Rafaela, Dunajska cesta 34. Ljubljana.

GEORGE J. SCHWARTZ
 The Largest and most Reliable
FURNITURE AND CARPET HOUSE
 IN BUSHWICK, RIDGEWOOD & OLEDALE SECTIONS

1277-79-81-83 MYRTLE AVE. & HART ST.

POZOR! POZOR!

5% popusta vsem bralcem "Ave Maria!"
 Krasna prilika!

...Velika prodaja pohištva, karpetov...

Kdor potrebuje kaj pohištva za svoje stanovanje, naj se nemudoma obrne na tvrdko

GEORGE J. SCHWARTZ,
 1277-79-81-83 Myrtle Ave., Brooklyn, N. Y.
 Cor. Hart St.

Pove naj da je naročnik ali vsaj bralec "Ave Maria" lista, pa bo dobil ne samo izvrstno postrežbo, temveč tudi celih 5% popusta od vsakega dolarja, ki bi ga moral plačati.

Nočemo, da bi samo prišli kupovat! Pridite nas vsaj obiskat! Pridite pogledat našo krasno zalogo oprav. Društva, ki bi potrebovala "deske" ali omare, nikar ne zamudite prilike, ki se Vam ponuja!

Ako se pismeno obrnete na to tvrdko, pišite v slovenščini in dobili boste odgovor!

Pazite dobro na naslov, ker je več tvrdk s tem imenom. Naša tvrdka je:

GEORGE J. SCHWARTZ,
 1277-1283 Myrtle Avenue, Corner Hart Street, Brooklyn, N. Y.

POŠLJA DENAR V STARI KRAJ
NAJCENEJE.

— Velika zaloga —

MASNIH IN MOLITEVNIH KNJIZIC

z različnim tiskom po najrazličnejših
cenah

se dobivajo pri

ALOJZIJU ČESAREK,

59 Union Avenue,

Brooklyn, N. Y.

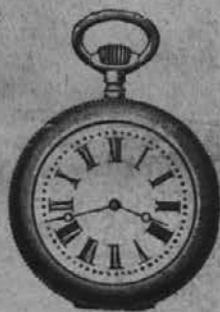
Slovenci, kje boste kupili
svoje ure, svoje prstane,
svojo zlatnino?

Gotovo nikjer drugje ne,
kot pri

J. BRÜLL & SIN,

35 Avenue A, New York.

Velika zaloga različnih
stenskih ur, budilnic, po-
ročnih in družih prstanov,
zlatnine, okraskov, itd.

Slovenci kupite si svoja

OBUVALA

edino pri sloveči tvrdki

JOHN UZMANN & SONS,

župljanih cerkve Vseh Svetnikov na Troop Ave.,
ki ima veliko izbiro najrazličnejših obuval

— po zelo zmernih cenah. —

Pridite in ogledajte si našo zalogo!

694-696 BROADWAY, BROOKLYN, N. Y.

Blizu Whiple Street.

Tvrdba že obstoji iz leta 1885.

Ako želite imeti po malih fotografijah

VELIKE SLIKE

po zelo nizkih cenah, obrnite se najprej pis-
meno ali osebno na

KERN BROS.,

419 Ditmar Avenue, Long Island City, N. Y.

A. Stolzenberger

POGREBNIK

se priporoča vsem Slovincem v New Yorku in
Brooklynu obseh svečanostih, krstih, poro-
kah in pogrebih, i. r. Ima na razpolago vsikdar
konje in kočije na jako zmernih cenah. Sloven-
ci, najbolje boste postrženi, ako se obrnete na

A. STOLZENBERGER,

UNDERTAKER AND EMBALMER

82 Stanton Street,

med Allen in Orchard Sts. NEW YORK.

Telephone: 307 Orchard.

SEIZ BROS.

Priporoča vsem slovenskim duhovnikom svojo
veliko izbiro nabožnih knjig v vseh jezikih, vseh
cerkvenih potrebščin kipov, podob, svetinjic itd.

In vsem slovenskim društvom pri nakupu
zastav in društvenih znakov.

7 BARCLAY ST., NEW YORK.

Telefon, 5985 Barclay.

CHAS. STOKES

priporoča slovenski duhovščini svoje
izvrstno garantirano mašno vino, pristne
amerikanske trte.

Pišite po poskušnjo.

Naslov: CHAS. STOKES,

Kelleys Island, O.

Zastopnikom in novim naročnikom na
znanje:

Prve in druge številke letošnjega let-
nika ne moremo več poslati, ker sti nam
popolnoma pošle. Zato velja vsa naroči-
nina sedaj le od meseca, ko se kdo naroči.
Zastopniki naj pri nabiranju naročnikov
to blagovole uvaževati in naročnikom po-
vedati.

Kdor ima kake iztise prvega in drugega
snopiča odveč, lepo prosimo, ako bi nam
blagovolil poslati nazaj na naše stroške.

Sicer smo prve številke natisnili več sto
več, pa smo že vse razposlali.

Uprava "Ave Maria."

— THE "AVE MARIA" PRESS —

se prav toplo priporoča vsem društvom in
slovenskim župnijam za izdelovanje tisko-
vin.. Nikjer ne boste tako hitro, točno in
ceno postreženi, kakor pri nas! V vsakem
slučaju se obrnite najprej na nas za ceno,
predno daste kaj tiskati! Poskusite in po-
tem primerjajte cene, pa boste videli!

: : : Delo solidno in hitro : : :

VSAKA SPREMEMBA NASLOVA PROSIMO, DA SE NAM VSELEJ GOTOVO
TAKOJ SPOROČI!

